

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
[www.philosophical-research.org]

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΚΣΤ'
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2012 - 2013

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΣΕΙΡΑ
(Άνοιξη – Καλοκαίρι 2013)

ΓΛΩΣΣΑ, ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΛΑΣΣΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Μέρος Ι

Από τους Σκοτεινούς Αιώνες μέχρι το 600 π.Χ.

ΕΥΔΑΙΜΟΝΕΣ ΙΕΡΟΒΑΣΙΕΣ

Μετά τα Βοιωτικά τα Λακωνικά.

Από Σεμινάριο Πέμπτης 6 Ιουνίου σε Σεμινάριο Δευτέρας 10ης θα βιώσω την Λακεδαίμονα επί τόπου.

Τα Σεμινάρια θα γίνουν κανονικά, αλλά στο μεταξύ διάστημα θα συντονιστώ με το καθάριο Δωρικό αίσθημα που περιγράφω στις φιλοσοφικές και μυητικές αναζητήσεις μας, αυτό που δημιούργησε τον κλασσικό Ελληνισμό.

Συνουσία με το Δώριο πνεύμα είναι αποκάλυψη του Είναι και υπαρξιακή διατράνωση του Ελληνισμού.

Και πρώτα ο χώρος, όπως πάντα επιμένω.

Από Μενελαίου και Αμυκλαίου η μεγαλόπρεπη ομορφιά του τοπίου είναι συγκλονιστικά μαγευτική και οδονηρά ηδονική. Το ευσύνοπτον του αρμονικού μεγαλείου Ταυγέτου και πεδιάδας του Ευρώτα συνειλημμένου σε μια νοερή ιδέα φυσικής τελειότητας φανερώνει το κάλλος ως ουσία του όντος και τον Έρωτα ως υπέρτατη δημιουργική αρχή. Η πεμπτουσία του Ελληνικού βιώματος ευρίσκεται εδώ χωρολογικά.

Το φως ως κάλλος της πλήρους ύπαρξης – και όχι μόνον ως καταυγάζων καταιγισμός αιγλήεσσας φωτοχυσίας όπως στο Κυκλαδικό Αιγαίο και το κέντρο του, την Δήλο.

Το φως ως κάλλος της όλης αρμονίας του Είναι – και όχι μόνον ως εκθορών αγλαίσμα της ύπαρξης από τα σκοτεινά έγκατα της Κοσμικής Μήτρας, όπως στον Ομφαλό της Γης και τα Μυστήρια των Δελφών τα οποία σεμνά υπεδήλωσα προχθές στο Σεμινάριο τη Δευτέρας, 3ης Ιουνίου.

Αρχίζουμε να συλλαμβάνουμε και να νοιώθουμε στην ολοκληρία του το κλασσικό μέγεθος ύψους ακριβώς στην Σπάρτη.

Θεία συναρμογή χώρου και φύλου-φορέα σφράγιζε το Προφανές Πεπρωμένο του κλασσικού θαύματος. Το φύλο βρήκε πρώτα από όλα τον τόπο που θα γεννούσε τον νέο Βριμό – τον τόπο που του ταίριαζε και τον ερωτεύτηκε. Μόνο στην Σπάρτη θα μπορούσε να εδραιωθεί το καθάριο Δωρικό στοιχείο και να αρχίσει να ξετυλίγεται η μοίρα του Ελληνισμού.

Και η εστία λειτούργησε δημιουργικά.

Η ρήτρα του Λυκούργου, Απολλώνειας κύρωσης, παρέχει εσαεί την θεμελιώδη δομή της πολιτικής οργάνωσης της ανθρώπινης κοινωνίας.

Η κοινωνική θέσμιση τάξης εξέφραζε την φύση του Νέου μεγάλου θεού Απόλλωνα. Η αρχή της ευανδρίας και Ομηρικής “ανδροτήτος” επιβάλλεται αποφασιστικά ως οργανωτική αρχή συμπληρούμενη ταιριαστά από την αρχή της ευγονίας. Οι ειδικότερες δομές και πρακτικές και χαρακτηριστικές έκτοτε ιδιαιτερότητες του Ελληνισμού έπονται και ακολουθούν την ιδέα.

Πολεμική αρετή, αθλητική ευρωστία, γυμναστική ευσωμία και ευμορφία, και καλλιτεχνική πρωτοπορεία συνανθούν και συνακμάζουν. Στην Εκατονταετία από την κανονική σύσταση των Ολυμπιακών Αγώνων το 776 π.Χ. μέχρι την πρώτη επίσημη τέλεση των Καρνείων υπό το νέο πνεύμα το 676 π.Χ. συντελείται μια κοσμογονία, η Σπάρτη πετάγεται στην ηγεμονική θέση του Ελλαδικού χώρου. Η γεωπολιτική της Πελοποννήσου αλλάζει δια παντός και παγιούται η βαρυσήμαντη ειδική σχέση Σπάρτης – Δελφών, του δυναμικού Δωρικού πνεύματος με τον κατ’ εξοχήν θεό του.

Περί το 600 π.Χ. συμβαίνει όμως μια βαθύτατη μεταβολή στα Ελληνικά πράγματα. Η ολοσχερής δημιουργικότητα του Ελληνισμού μεταλαμπαδεύεται από την Λακωνική Δωρική πηγή του στην Ιωνική Αθήνα, την “μητρόπολη” του πρόωρου πυροτεχνήματος της Μικρασιατικής Αιολοΐωνίας. Η Σπάρτη μεταπίπτει σιγά – σιγά σε ένα αποστεωμένο σύστημα παραδοσιακών δομών και πρακτικών με το ζωντανό πνεύμα που τις δημιούργησε εν αναχωρήσει.

Οι εξελίξεις ακολούθησαν με μαθηματική ακρίβεια το πεπρωμένο που έγινε για την Σπάρτη μοίρα.

Το γιατί και το πώς της πύρινης ανόδου, το γιατί και το πώς της παγωμένης καθόδου, είναι μέγιστο μάθημα.

Ταύτα και τα τοιαύτα θα διαμεριμνώ και κατασοφίζω και επεξεργάζομαι το τριήμερο της δεύτερης ιεροβασίας, αγνά προετοιμαζόμενος για την ιερή έλευση του Εξαίφνης, την άγια συνουσία, την αποκάλυψη του Όντος, την φανέρωση του Είναι στην ανεκκλήτη εκφαντορεία του.
